

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 28 Юлий 1882.

БРОЙ 6.

Излиза два пѣти въ седмицата вѣска:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли пови.
 За шестъ месеци 3 ср. рубли "

Сичко, което се отнаси до вѣстника, ладисева са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Печатени шеса не са приематъ.
 Ражкошии назадъ се неврѣщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За всеки редъ при пръвѣ пѣтъ 20 стот.
 За " " " вторий пѣтъ 10 "

ПОЛИТИКА ЗА ГРАБЕЖЪ.

Александрия е разрушена... Английскитѣ бомби, опустошителниятъ огънь, неистовствата на Арабитѣ, за скоро врѣме обърнаха въ развалини многолюдниятъ и цвѣтуцъ градъ. Англия, съ своитѣ далекобойни топове тържествува, успѣхъ надъ труповѣтъ на туземнитѣ жителѣ, които погинаха въ бомбардирването — надъ труповѣтъ на Европейцитѣ исклани отъ Арабитѣ и Нубийцитѣ. Огромни разрушени домове, обляното въ кръви пепелище, е картината, която прѣдставлява сега този знаменитъ Египетски градъ. Трѣбва обаче да се помисли и това: като какъвъ резултатъ ще даждъ дипломатическитѣ съвѣщания на Цариградската конференция, която напразно се труди да принуди Портата къмъ въоружено вмѣшателство въ Египетскитѣ работи — Англия, отъ своя страна, неморимо се труди въ страната на Фараонитѣ, да нанесе цивилизованата побѣда надъ Африканския варваризъмъ.

Разрушението на Александрия, е първижтъ пейни актъ, за принуждителни дѣйствиа. За това, тя съ не малка рѣшителностъ, ся готви къмъ една правилна Египетска експедиция, съ твърдо намѣрение да подави окончателно Египетската национална партия.

Египетъ съ своето население съставляе ся отъ 17 милиони, бѣше съвършено прѣобърнатъ въ Европейска колония, която прѣдставляваше едно обширно и благодарно поприще за животъ на Европейскитѣ приобрѣтатели, — и веднага тамъ възникна единъ видъ партия, наречена „народна“, която настояваше да подкрепи самостоятелността на отечеството си, стремяще ся да обуздае властта на своитѣ користолюбиви просвѣтителни! Гдѣ ли ще се тласнатъ комерческитѣ и финансови интереси на Европа, а особено на Англия? Белкимъ Английската комерческа политика ще допустне вътрѣшна самостоятелностъ на Египетъ — ще допустне ли Европейския финансовий контролъ, който произволно се располагаше съ Египетския бюджетъ, да остане подъ контролтъ на „палатата на потаблитъ“, както това що се желае отъ „Националната партия“? Не напразно Англия и Франция сж тѣзи силно заинтересувани въ съдбата на Египетъ. Нецѣмъ да говоримъ за мѣждународнитѣ търговски кръгообращения на Египетъ, които достигатъ до една грамадна цифра. Само обятелството на дългѣтъ на тѣзи страна достигватъ до исполнска, на даже и баснословна цифра 800 милиона фунта лири Стерлинги. Ежегодния процентъ на тѣзи сумми, идва щото Европейскитѣ кредитори, ако земеха всичко що е възможно отъ Египетъ, все таки до вѣки не можеха да прибержтъ своето, тѣи като Египтянитѣ стожатъ въ тѣхъ съ неисплатимъ дългъ. — Очевидно е че Европейскитѣ финансети, не сж жалили трудтъ на рѣцѣтъ си при управлението на бив-

шижтъ безумнорасточителенъ Хедивъ, Измаилъ паша, но съ помощта на хитритѣ свои финансови комбинации, се постараха да обезпечатъ за себе си такъвъ дългъ, отъ когото Египтянитѣ да неможтъ се отърва. Египтянитѣ пажикатъ подъ тѣшкитѣ налози, които сж създадени за удовлетворение на Англо-Френскитѣ кредитори. Тѣ се оплакватъ, освѣнъ това, че Европейскитѣ кредиторни учреждения държатъ въ себѣ си въ залогъ, всичко което би могло да бѣде заложено, като съ това изсмукватъ сокѣтъ на страната. Но да ли това е незаконно? и да ли всичко това се върши съ насилне? наистина, твърдѣ е жално, че грамадинтѣ заими за Египетъ са отивали производително за увеселителни дворци, здания (сарай) за драгоцѣнни подарѣци на красавицитѣ пѣвачки; но въ туй отношение не са виновати Египетскитѣ кредитори, нито пакъ народната партия съ своята палата на потаблитъ и пѣматъ даже никакво право да негодуватъ на обвѣзателствата, които са заключени при паблюдение на всичкитѣ формалности.

Ясно се вижда вече, че Европейската политика не може да бѣде равнодушна къмъ съдбата на Египетъ! А каква ли масса отъ Европейци е занимавала въ Египетъ разнитѣ дѣлжностни мѣста! Европейскитѣ граждански и военни чиновници сж получчвали щедри заплати изъ бюджетътъ на страната. Египетъ е билъ за тѣхъ вторий роднии край. Ето свързекитѣ на Египетъ съ Европа, ето широкитѣ Европейски интереси, въ какво са свързени съ неговитѣ далейши съдбини! Въ добавление на всичко това, по Египетската територия е прострѣнъ Суезския каналъ, когото Англия нека да турне на рѣка, като удобенъ и късъ пѣтъ за Индия. Прѣдъ видъ на такивато голѣми комерчески и финансови интереси, какво значатъ исканията на Националната партия, която е ревнала противъ чуждото опекунство и вмѣшателство? Па и каква е тѣзи народна партия! Това е проста партия отъ военни мятежници, партия отъ фанатици мюсюмани, врагове на Европейското просвѣщение, диваци и варвари, които се прѣдвождатъ отъ дързеки авантюристи, желающи да разиграватъ роль на народни вождове и герои! Съ подобна партия, неможе да се постигне никакво съглашение — ней нетрѣбва да и ся правжтъ никакви отетжки! тя трѣбва да бѣде подавена, и въ Египетъ необходимо е да се тури първижтъ порядѣкъ.

По този начинъ разсѣждавжтъ въ Франция и Англия онѣзи хора, които се ржководятъ по принципътъ на хищната политика, неосерѣдетвенно заинтересованитѣ въ експлоатацията на Египетъ. Въ Англия този възгледъ е господствуощитѣ, и веднага въ тѣзи двѣ страни, вече громко се издигватъ гласове, които протестиратъ на високижтъ възгледъ. Тѣзи противници на хищната политика казватъ, че подъ прѣдлогъ да

се насади истинска цивилизация въ Египетъ, разнитѣ Европейски авантюристи искатъ съ коварната си рѣка, да обержтъ страната и въ това тѣхно стремление се заключва същността на Египетския въпросъ.

Не отдавна Лессепсъ, строителтъ на Суезский каналъ, който е твърдѣ запознатъ съ страната на Фараонитѣ, искалъ бѣше своето мнѣние, което се отличава отъ ония, на господствуощитѣ класове въ Англия, относително за Араби-паша, за националната Египетска партия и общижтъ смисълъ на тамкашното движение. По неговитѣ доказвания, Араби-паша — человекъ твърдѣ честенъ и почтенъ и достоенъ за титлата „Разуменъ Реформаторъ“. Неговитѣ намѣрения не противоречатъ на дѣйствителнитѣ интереси на Франция, и за да му се прѣпятствува, значи да правимъ спжжки на истината цивилизация, а не тѣзи, които покриватъ користолюбивитѣ цѣли. Членътъ на Английското Министерство, престарелнижтъ Г. Брайтъ, дажъ оставката си отъ повижтъ войнственъ кабинетъ. Той обяснилъ въ общинската палата, че по-пататашното му пребивание въ кабинетътъ, могло би неправилно да се истѣлкува въ смисълъ на удобрение отъ негова страна подобенъ родъ политика. — Той казалъ: както една отдѣлна личностъ, тѣи сжщо и народитѣ трѣбва да се ржководятъ отъ нравственни закони, а споредъ приетото направление на политиката отъ Английския кабинетъ, и пѣтътъ по когото сж стжпили неговитѣ другари, сж несъгласни нито съ нравственитѣ закони, нито съ безспорнитѣ права на человекъството. Въ Французката палата, Г. Клемансо, като възразявалъ на Гамбета, по същижтъ начинъ заявилъ: за да се улади Египетския въпросъ, необходимо е да се зематъ въ внимание, желанията на Египетската Народна партия.

Напротивъ, Гамбета, който твърдѣ малко се показване съ пропичателна осторожностъ къмъ този въпросъ, напоследѣкъ се показалъ въ полза на кредитътъ за Египетската Експедиция (8 мил. франка), на основание че е необходимо да се отърве Египетъ изъ рѣцетѣ на фанатичитѣ мюсюмани. — Значително число отъ французскитѣ журнали, сжщо възставжтъ противъ Египетската Експедиция и за съвмѣстното дѣйствие съ Англия.

Неизвѣстно е, да ли ще получатъ подкрепителна сила тѣзи миролюбиви гласове, и ще ли да бѣждтъ въ състояние, да подбуджтъ партизани противъ тѣзи войнственна — комерческа политика, къмъ благоразумно съглашение съ Египетската Национална партия; трѣбва обаче да се върва, че въ случай на продължително развитие на настоящата въоружена борба, нападающитѣ държави, можтъ да се намѣрятъ въ едно не нормално и затруднително положение. Египетскитѣ национали, ако и да се отдали пепелището на Александрия, но тѣ

